

ประกาศศาลเยาวชนและครอบครัว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง ศาลมีคำสั่งว่า นายบุญส่ง ลิบลับ เป็นคนไร้ความสามารถ
และให้อยู่ในความอนุบาลของ นายไพบูลย์ ลิบลับ ผู้ร้อง

คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ยชพ ๓๘/๒๕๖๔

คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ยชพ ๙๙/๒๕๖๔

ด้วย นายไพบูลย์ ลิบลับ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอว่า ผู้ร้องเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย
คนหนึ่งในเจ็ดคนของนายบุญส่ง ลิบลับ กับนางมณี ลิบลับ นายบุญส่งมีอาการหลอดเลือดในสมองแตก
ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่สามารถโต้ตอบหรือทำนิติกรรมใด มีลักษณะเป็นคนไร้ความสามารถ
ต่อมานางมณีเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔ นายบุญส่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินของนางมณี
นายบุญส่งมีทรัพย์สินที่ดิน การดูแลนายบุญส่งมีค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท
ผู้ร้องไม่เป็นบุคคลต้องห้ามตามกฎหมายที่จะเป็นผู้อนุบาล ขอให้ศาลมีคำสั่งว่า นายบุญส่ง ลิบลับ
เป็นคนไร้ความสามารถและตั้งผู้ร้องเป็นผู้อนุบาล

ศาลได้ประกาศวันนัดไต่สวนตามระเบียบแล้ว นางประเสริฐ นามแสง ผู้ร้องร่วมเป็นน้อง
ร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ร้อง เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายบุญส่ง ลิบลับ กับนางมณี ลิบลับ
ผู้ร้องร่วมยื่นคำร้องสอดเข้ามาในคดีว่า ขอเป็นผู้อนุบาลร่วม และแถลงขอให้ผู้ร้องแสดงรายการเงิน
รายการที่ดินและรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ศาลเห็นว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดี
อนุญาตให้ผู้ร้องสอดเข้าเป็นผู้ร้องร่วม

ศาลไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้ร้องร่วมแล้ว เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า
นายบุญส่ง ลิบลับ และนางมณี ลิบลับ เป็นสามีภริยาจดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน ๗ คน
ผู้ร้องเป็นบุตรคนแรก ผู้ร้องร่วมเป็นบุตรคนที่สอง ปัจจุบันนายบุญส่งอายุ ๘๙ ปี มีภูมิลำเนา
อยู่บ้านเลขที่ ๔๖/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลกุยเหนือ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นายบุญส่ง
ป่วยเป็นโรคสมองเสื่อม ตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๕๙ ช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ นายบุญส่งมีอาการ
หลอดเลือดในสมองแตก ต้องผ่าตัด ภายหลังการผ่าตัดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และไม่สามารถ

ทำกิจวัตรประจำวันได้เองต้องมีคนคอยช่วยเหลือตลอดเวลา แต่สามารถสื่อสาร รับรู้ ยิ้ม มีน้ำตาไหลบ้าง แสดงอาการโต้ตอบได้ แต่ไม่สามารถพูดออกเสียงได้เนื่องจากเส้นเลือดส่วนที่สื่อภาษาได้เสียหายแล้ว นายบุญส่งพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านของนายประสิทธิ์ ลิบลับ บุตรคนที่ ๖ โดยบุตรคนอื่นที่มีรายชื่อให้ความยินยอมในคดีนี้ และผู้ร้องช่วยกันดูแลและจัดหาผู้ดูแลนายบุญส่ง ต่อมานายบุญส่งมีอาการติดเชื้อ ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเดือนละ ๑-๒ ครั้ง และมีแผลกดทับที่หลังและไหล่ต้องเข้ารับการผ่าตัด เพื่อตกแต่งบาดแผลช่วงกลางปี ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ร้องเป็นบุตรคนโตได้รับนายบุญส่งและนางมณีบิดา และมารดา มาดูแล โดยดูแลนางมณีอยู่ที่บ้านของผู้ร้องส่วนนายบุญส่งที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เริ่มมีอาการหลงลืมเป็นบางครั้งและเป็นผู้ป่วยติดเตียง ผู้ร้องได้ติดต่อศูนย์รับฟื้นฟูผู้ป่วยช็อกเนอเซอร์รียัมแย้ม เพื่อเข้าพักฟื้นฟู และต่อมาเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ จึงได้ย้ายนายบุญส่งมารักษาตัวที่ศูนย์รับฟื้นฟูผู้ป่วยเลิศศิริ จนถึงปัจจุบัน นายบุญส่งได้รับการดูแลจากผู้มีความชำนาญเฉพาะด้านอย่างแท้จริง จึงไม่มีอาการแทรกซ้อน ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลอีก ปัจจุบันนายบุญส่งยังคงไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ไม่รู้สีกตัว และไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ การดูแลนายบุญส่งมีค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเงินที่นำมาเป็นค่าใช้จ่ายนั้นบางส่วนนำมาจากเงินในบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของนางมณี ซึ่งนางมณีเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔ เห็นว่า อาการของนายบุญส่ง เข้าลักษณะบุคคลวิกลจริต ภริยาขอด้วยกฎหมายของนายบุญส่งได้เสียชีวิตไปแล้ว เห็นควรให้ผู้ร้อง เป็นผู้อนุบาลของนายบุญส่ง ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษายืน คดีถึงที่สุดแล้ว

จึงมีคำสั่งว่า นายบุญส่ง ลิบลับ เป็นคนไร้ความสามารถ และให้อยู่ในความอนุบาลของ นายไพบูลย์ ลิบลับ ผู้ร้อง ยกคำขอของผู้ร้องร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

อุเทน บัวอ่อน

ผู้พิพากษา